



Repertoriumnummer 2023/
Datum van uitspraak 30 augustus 2023
Rolnummer 2021/AB/456
Beslissing waartegen beroep 20/182/A 21/76/A

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer – buitengewone zitting

Arrest

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - pensioenen
tegensprekelijk arrest
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 8° (e) Ger.W.)

D, RRN, wonende te,
Appellant
in persoon verschenen

tegen

FEDERALE PENSIOENDIENST (hierna "**FPD**"), ON 0206.738.078, met zetel te 1060 Brussel,
Zuidertoren 3
Geïntimeerde
vertegenwoordigd door mr. KRUIJEN Valerie, advocaat te 1800 Vilvoorde, Xavier
Buissetstraat 26

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken door de arbeidsrechtbank Leuven, 2de kamer, op 17 mei 2021 (AR 20/182/A & 21/76/A)
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen op de griffie van het arbeidshof te Brussel op 11 juni 2021
- de neergelegde conclusies en de voorgelegde stukken.

1 FEITEN, RECHTSPLEGING en VORDERING

1.1

Op 14 juni 2019 liet de FPD aan de heer D -die op 11 december 2019 de leeftijd van 65 jaar zou bereiken (° 11 december 1954)- weten dat hij vanaf 1 januari 2020 recht heeft op een rustpensioen als werknemer voor een maandelijks brutobedrag van 691,28 euro.

Op 10/13 december 2019 richtte de FPD vervolgens twee brieven aan de heer D¹:

- In de eerste brief, met als onderwerp “Toekenning van een inkomensgarantie voor ouderen”, werd hem het volgende meegedeeld:

“Wij hebben uw recht op de inkomensgarantie voor ouderen (IGO) onderzocht.

Ons onderzoek heeft uitgewezen dat u geen recht heeft op een IGO vanaf 01.01.2020 omdat de som van de pensioenen en bestaansmiddelen te hoog is.”

- In de tweede brief, met als onderwerp “Herziening van uw recht op een inkomensgarantie voor ouderen”, werd hem het volgende meegedeeld:

“Wij hebben uw recht op de inkomensgarantie voor ouderen (IGO) onderzocht omdat meerdere verkopen van onroerende goederen reeds 10 jaar geleden gebeurden.

Ons onderzoek heeft uitgewezen dat u recht hebt op een IGO van 163,27 EUR per maand vanaf 01.07.2020.”

Op 23 december 2019 richtte de heer D een e-mail aan de FPD waarin hij opmerkingen formuleerde in verband met de berekening van de inkomensgarantie voor ouderen en stelde dat deze niet correct was. Meer bepaald was hij het niet eens met het feit dat de FPD de “totale waarde van de verkopen schenkingen en roerende kapitalen” bepaald had op 58.982,34 euro (in de eerste brief). Volgens de heer D: “Van deze berekende 58.982,34 euro blijft NIETS over en wens dus herziening van deze bestaansmiddelen die zelf NIET kunnen bestaan”.

In antwoord daarop stuurde de FPD hem op 7 januari 2020 een brief met volgende inhoud:

“Onderzoek Inkomensgarantie Voor Ouderen.

Geachte heer,

Ik verwijs naar uw schrijven van 23 december.

U verkocht op 21/06/20210 een aantal onroerende goederen.

¹ In het dossier van de FPD zijn deze brieven gedateerd op “10/12/2019”. De -inhoudelijk identieke- brief die door de heer D werd toegevoegd aan het verzoekschrift dat hij neerlegde bij de arbeidsrechtbank Leuven vermeldt als datum “13/12/2019”.

*Hebt u met de opbrengst van deze afstanden een bestaande persoonlijke schuld afgelost? **De schulden kunnen alleen in mindering worden gebracht als ze persoonlijk zijn, ontstonden vóór de verkoop en afgelost werden met de opbrengst van de verkoop.***

Gelieve hierover de nodige bewijsstukken aan te leveren a.u.b.”

Op 12 januari 2020 bezorgde de heer D aan de FPD een overzicht van de schulden die volgens hem in aanmerking genomen moeten worden.

Nadat de FPD deze bestudeerd had, liet de FPD op 27 januari 2020 het volgende weten aan de heer D:

“inkomensgarantie voor ouderen

Geachte heer,

Bij afstand onder bezwarende titel van roerende of onroerende goederen, worden de persoonlijke schulden van de aanvrager en/of van de echtgenoot of wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, afgetrokken van de verkoopwaarde van de afgestane goederen op het ogenblik van de afstand, op voorwaarde dat:

- *het persoonlijke schulden betreft van de aanvrager en/of van de echtgenoot of wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats deelt*
- *de schulden aangegaan zijn vóór de afstand van de goederen*
- *de schulden terugbetaald zijn met de opbrengst van de afstand.*

De door u geleverde bewijzen voldoen niet aan voormelde voorwaarden. Bijgevolg wijzigen de beslissingen van 10 december 2019 niet.”

Na nieuw protest van de heer D volgde op 12 februari 2020 een volgende communicatie vanwege de FPD:

“Recht op inkomensgarantie voor ouderen

Geachte heer,

Bij afstand onder bezwarende titel van roerende of onroerende goederen, worden de persoonlijke schulden van de aanvrager en/of van de echtgenoot of wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, afgetrokken van de verkoopwaarde van de afgestane goederen op het ogenblik van de afstand, op voorwaarde dat:

- *het **persoonlijke** schulden betreft van de aanvrager en/of van de echtgenoot of wettelijk samenwonende die met hem dezelfde hoofdverblijfplaats deelt*
- *de schulden moeten aangegaan zijn vóór de afstand van de goederen*

*ü de schulden moeten terugbetaald zijn met de opbrengst van de afstand.
Aan deze drie voorwaarden moet **gelijktijdig** voldaan zijn, en het komt de aanvrager of de echtgenoot of wettelijk samenwonende met wie de aanvrager dezelfde woonplaats deelt toe het bewijs hiervan te leveren.
Op basis van de door u binnengebrachte bewijzen kunnen we de beslissing over uw rechten op een inkomensgarantie voor ouderen niet herzien.
Indien u ons de aangifte en de verrekening van de nalatenschap van wijlen uw moeder en uw vader samen met een volledige kopie van de uitgesproken vonnissen kunt bezorgen kan de Federale Pensioendienst uw eventueel recht op een inkomensgarantie voor ouderen opnieuw bekijken.”*

1.2

Met een verzoekschrift dat hij op 13 maart 2020 neerlegde bij de arbeidsrechtbank Leuven tekende de heer D beroep aan tegen de beslissingen van de FPD die hij mocht ontvangen in december 2019. De zaak werd daar ingeschreven onder het rolnummer AR 20/182/A.

1.3

Op 19 maart 2020 vroeg de FPD aan de heer D om het volledige arrest van het Arbeidshof te Brussel (2016/AR/1044) te bezorgen zodat kon nagekeken worden of de beslissing over zijn rechten op een IGO kon worden herzien.

De heer D reageerde wel op deze brief, maar maakte het volledige arrest nog steeds niet over.

1.4

Intussen legde het Openbaar Ministerie op 10 november 2020 in het kader van de zaak die de heer D aanhangig had gemaakt bij de arbeidsrechtbank Leuven een volledige kopie van het arrest van het arbeidshof te Brussel van 18 januari 2018 (AR 2016/AB/1044) neer.

Daarop onderzocht de FPD het dossier opnieuw en werd op 21 januari 2021 een nieuwe beslissing genomen inzake het recht op een IGO vanaf 1 januari 2020:

“Wij hebben uw recht op de inkomensgarantie voor ouderen (IGO) onderzocht omdat u ons nieuwe bewijsmiddelen toestuurde.

Ons onderzoek heeft uitgewezen dat u recht hebt op een IGO van 173,33 EUR per maand vanaf 01.01.2020.”

1.5

De heer D kon zich ook niet vinden in deze nieuwe beslissing en tekende ook hiertegen beroep aan via een brief die door de arbeidsrechtbank Leuven werd ontvangen op 15 februari 2021. Deze zaak werd ingeschreven onder het nummer AR 21/76/A.

1.6

De beide zaken werden door de arbeidsrechtbank Leuven behandeld op de zitting van 19 april 2021.

Met een vonnis van 17 mei 2021 voegde de arbeidsrechtbank Leuven de beide zaken samen. Vervolgens besliste de arbeidsrechtbank Leuven:

- dat de vorderingen in het dossier AR 20/182/A met betrekking tot de bestreden beslissingen van 10 december 2020 zonder voorwerp zijn gezien deze vervangen werden door de bestreden beslissing van 21 januari 2021; en
- dat de vordering in het dossier AR 21/76/A ongegrond is.

1.7

De heer D kon zich niet neerleggen bij dit vonnis en heeft hoger beroep aangetekend met een verzoekschrift dat op 11 juni 2021 werd ontvangen op de griffie van het arbeidshof te Brussel.

Uit de argumentatie van de heer D kan opgemaakt worden dat de heer D van oordeel is dat hij recht heeft op een “volwaardig IGO uitkering” en vraagt dat deze aan hem wordt toegekend vanaf 1 januari 2020. In de door de heer D neergelegde stukken (gele map) is in het stuk “6” / “bewijs D” een meer concrete becijfering terug te vinden en maakt hij aanspraak op een “jaarlijks bedrag IGO” van 3.434,20 euro, wat volgens zijn berekeningen neerkomt op een “maandelijks bedrag IGO” van 286,18 euro. De achterstal voor de periode januari 2020 tot en met december 2020 becijfert hij op 112,85 euro per maand.

Volledigheidshalve merkt het arbeidshof nog op dat in de conclusie die de heer D neerlegde op 21 juni 2022 (stuk 11 rechtsplegingsdossier) hij daarnaast aanspraak maakt op een bijkomende schadevergoeding van 2.000 euro wegens “onsportief gedrag” van de FPD. Deze vordering is evenwel niet meer terug te vinden in zijn latere syntheseconclusies die werden neergelegd op 15 februari 2023 (stuk 15 rechtsplegingsdossier). Uit art. 744, 1^{ste} lid, art. 748bis en 780, 1^{ste} lid, 3° Ger.W. volgt dat de rechter enkel de laatste syntheseconclusies in aanmerking mag nemen (zie en vgl. Cass. 7 mei 2021, AR C.20.03248.N, <https://juportal.be>; Cass. 6 februari 2015, AR C.13.0612.N, <https://juportal.be>). Met andere woorden: het onderwerp van de vordering wordt uitsluitend bepaald door de syntheseconclusie en de rechter mag geen uitspraak doen over een punt van de vordering dat niet wordt herhaald in de syntheseconclusie (zie en vgl. Cass. 7 oktober 2016, AR C.12.0368.N, <https://juportal.be>; Cass. 29 maart 2012, AR C.11.0472.N, <https://juportal.be>). Over de eerder gevorderde schadevergoeding moet het arbeidshof bijgevolg geen uitspraak doen.

1.8

Uit de stukken die de raadsman van de FPD op 1 maart 2023 overmaakte aan de heer D en aan mevrouw de Advocaat-generaal blijkt dat op 1 maart 2023 nog een nieuwe beslissing meegedeeld werd aangaande het recht van de heer D op een IGO vanaf 1 november 2021 (zie stuk 17 van het rechtsplegingsdossier):

“Geachte heer,

Wij hebben uw recht op de inkomensgarantie voor ouderen (IGO) onderzocht omdat in het kader van de beroepsprocedure bij de rechtbank om een herberekening gevraagd werd op 01.11.2021. Ons onderzoek heeft uitgewezen dat u recht hebt op een IGO van 359,09 EUR per maand vanaf 01.11.2021.”

Uit de informatie die de raadsman van de FPD bijkomend meedeelde (zie eveneens stuk 17 van het rechtsplegingsdossier) blijkt dat de heer D reeds in overstemming met deze beslissing automatisch de betaling van dit bedrag ontvangt vanaf 1 november 2021.

1.9

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet op de openbare zitting van 2 maart 2023, waarna de debatten werden gesloten. Mevrouw N. Van den Brande, Advocaat-generaal, heeft vervolgens op 2 mei 2023 een schriftelijk advies neergelegd, waarop door de beide partijen gerepliceerd werd binnen de voorziene termijn. Daarop werd de zaak in beraad genomen voor uitspraak op uiterlijk 31 augustus 2023.

2 ONTVANKELIJKHEID

Het bestreden vonnis dateert van 17 mei 2021. De heer D tekende hiertegen beroep aan met een verzoekschrift dat op de griffie van het Arbeidshof te Brussel werd ontvangen op 11 juni 2021. Het hoger beroep is tijdig ingesteld (art. 1051 Ger.W.). Het verzoekschrift voldoet eveneens aan de vormvoorschriften van art. 1057 Ger.W. Het hoger beroep van de heer D is zodoende tijdig en regelmatig naar vorm ingesteld. Het is ontvankelijk.

3 BEOORDELING

3.1

De zogenaamde “inkomensgarantie voor ouderen” (hierna “IGO”) wordt geregeld door de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen (BS 29 maart 2001, hierna “wet IGO”) en het KB van 23 mei 2001 tot instelling van een algemeen reglement betreffende de inkomensgarantie voor ouderen (BS 31 mei 2001, hierna “KB IGO”). De wet IGO en het KB IGO bepalen het wettelijk kader waarbinnen een IGO kan worden toegekend en de wijze waarop een IGO moet worden berekend. Het is de wetgever die dit wettelijk kader heeft vastgelegd en het is dit wettelijk kader dat door de FPD, de arbeidsrechtbanken en arbeidshoven moet toegepast worden.

De heer D bereikte de wettelijke pensioenleeftijd in december 2019 en kan bijgevolg maar ten vroegste recht hebben op een IGO vanaf 1 januari 2020 (zie art. 3 & art. 5 wet IGO).

Uit de beslissing van de FPD van 21 januari 2021 blijkt dat de FPD de IGO voor de heer D vanaf 1 januari 2020 becijfert op 173,33 euro per maand (*nota van het arbeidshof*: de beslissingen van de FPD van 10/13 december 2019 worden buiten beschouwing gelaten aangezien deze vervangen werden door de beslissing van 21 januari 2021 waartegen door de heer D ook beroep werd aangetekend; zie ook de cijfers opgenomen in de informatie die de raadsman van de FPD meedeelde op 1 maart 2023 (stuk 17 van het rechtsplegingsdossier)). In deze beslissing van 21 januari 2021 wordt uit hoofde van bestaansmiddelen die voortkomen uit afstand en roerende kapitalen rekening gehouden met een bedrag van 1.354,23 euro (gebaseerd op een bedrag van 27.182,34 euro, samengesteld uit: enerzijds 25.200,00 euro uit hoofde van “waarde van de verkopen na eventuele verminderingen” en anderzijds 1.982,34 euro uit hoofde van “waarde van roerende kapitalen”). Het is hierop dat de betwisting tussen de partijen betrekking heeft.

Uit de beslissing van de FPD van 1 maart 2023 blijkt vervolgens dat de FPD de IGO voor de heer D vanaf 1 november 2021 becijfert op 359,09 euro per maand. In deze beslissing wordt mathematisch niet langer rekening gehouden met bestaansmiddelen die voortkomen uit afstand en roerende kapitalen (de waarde wordt bepaald op “0,00 euro”).

Aangezien voor de berekening van de IGO van de heer D vanaf 1 november 2021 de bestaansmiddelen die voortkomen uit afstand en roerende kapitalen mathematisch niet langer in rekening worden gebracht en dus geen invloed meer hebben op het bedrag van de IGO van de heer D, betekent dit dat de betwiste periode in dit dossier loopt van **1 januari 2020 tot en met 31 oktober 2021**.

3.2

De heer D was mede-eigenaar van een aantal onroerende goederen die verkocht werden op 21 juni 2010 en 13 oktober 2011. De partijen zijn het niet eens over de wijze waarop deze verkopen in aanmerking genomen moeten worden.

De relevante bepalingen uit de toepasselijke regelgeving die het arbeidshof moet toepassen, zijn de volgende:

- Uit de wet IGO:

Art. 7

“§1. De inkomensgarantie kan enkel worden toegekend na onderzoek van de bestaansmiddelen en van de pensioenen. Alle bestaansmiddelen en pensioenen, van welke aard of oorsprong ook, waarover de betrokkene [...] beschikken, komen in

aanmerking voor de berekening van de inkomensgarantie, behalve de door de Koning bepaalde uitzonderingen.

[...]

De Koning bepaalt met welke bestaansmiddelen bij het vaststellen van de inkomensgarantie geen rekening wordt gehouden.

[...]”

Art. 10

“Wanneer de betrokkene [...] onroerende goederen om niet of onder bezwarende titel hebben afgestaan in de loop van de tien jaren die voorafgaan aan de datum waarop de aanvraag uitwerking heeft, wordt een inkomen als bestaansmiddelen in rekening gebracht.

De Koning bepaalt:

1° het inkomen uit de afstand forfaitair op basis van de verkoopwaarde van de goederen op het tijdstip van de afstand;

2° op welke wijze de verkoopwaarde van de afgestane goederen wordt berekend wanneer niet de volle eigendom ervan werd afgestaan;

3° onder welke voorwaarden een aftrek mag worden toegepast op de verkoopwaarden van de afgestane goederen;

[...]”

- Uit het KB IGO:

Art. 32

“§1. Wanneer de aanvrager [...] ten bezwarende titel of om niet roerende of onroerende goederen heeft afgestaan, wordt, onverminderd de toepassing van artikel 23, een forfaitair inkomen in aanmerking genomen dat overeenstemt met de verkoopwaarde van de goederen op het tijdstip van de afstand.

Het in het eerste lid bedoelde forfaitair bedrag wordt vastgesteld door op de verkoopwaarde van de goederen op het tijdstip van de afstand de bij artikel 24 beoogde berekeningsmodaliteiten toe te passen.”

Art. 33

“In geval van afstand onder bezwarende titel van roerende of onroerende goederen worden de persoonlijke schulden van de aanvrager [...] afgetrokken van de verkoopwaarde van de afgestane goederen op het ogenblik van de afstand op voorwaarde dat:

1° het persoonlijke schulden betreft van de aanvrager [...];

2° de schulden werden aangegaan vóór de afstand;

3° de schulden werden afgelost of gedeeltelijk terugbetaald met de opbrengst van de afstand.”

Uit de samenlezing van al deze bepalingen volgt dat bij de becijfering van een IGO er verplicht rekening gehouden moet worden met de verkoop van onroerende goederen (“afstand onder bezwarende titel”) door de betrokkene. Aldus moet rekening gehouden worden met alle verkopen die plaatsvonden in de loop van de 10 jaar die voorafgaan aan de datum waarop de aanvraag voor de IGO uitwerking heeft. Dit is wettelijk zo vastgelegd en noch de FPD, noch het arbeidshof kunnen daar iets aan veranderen en dit ongeacht hoe onrechtvaardig de heer D dit ook vindt.

Ook het bedrag waarvan uitgegaan moet worden om het “forfaitair inkomen” dat uit hoofde van deze verkopen als bestaansmiddel in aanmerking moet genomen worden, is vastgelegd, nl. de verkoopwaarde van de goederen op het tijdstip van de afstand. Dat de betrokkene mogelijk niet onmiddellijk over de gelden kan beschikken die de verkoop heeft opgebracht, doet niet ter zake en is geen element waarmee rekening kan gehouden worden. Er moet immers ook rekening gehouden worden met de verkoopwaarde van het onroerend goed indien dit onroerend goed “om niet” werd afgestaan, d.w.z. zonder dat er enige prijs betaald werd (zie art. 32 §1 KB IGO). Er wordt uitdrukkelijk gesproken over verkoopwaarde en niet de effectieve verkoopopbrengst. Wanneer het een onroerend goed betreft dat ten bezwarende titel verkocht werd, moet de verkoopwaarde in regel vastgesteld worden op de effectieve prijs van de verkoop.

Indien het onroerend goed verkocht wordt (dus niet wanneer het “om niet” wordt afgestaan), zal de verkoopwaarde van dit onroerend goed verminderd worden met de persoonlijke schulden van de aanvrager van het IGO wanneer de volgende voorwaarden vervuld zijn:

- (1) Het moet gaan om persoonlijke schulden van de betrokkene. Schulden die werden aangegaan door derden (zoals bv. de ouders van de betrokkene) kunnen niet in mindering gebracht worden.
- (2) De schulden moeten dateren van vóór de verkoop. Het moet dus gaan om schulden die aangegaan werden op een datum die de verkoop van het onroerend goed voorafgaat. Schulden die aangegaan werden ná de verkoop kunnen niet in mindering gebracht worden. Dat die schulden mogelijk aangegaan werden omdat de betrokkene niet onmiddellijk effectief kon beschikken over de gelden die de verkoop heeft opgebracht, is niet voorzien als uitzondering en is dus geen element waarmee rekening gehouden kan worden.
- (3) De schulden werden afgelost of gedeeltelijk terugbetaald met de opbrengst van de afstand. Wat deze laatste voorwaarde betreft, sluit het arbeidshof zich aan bij het schriftelijk advies van mevrouw de Advocaat-generaal: *“Gezien vanaf de datum van afstand een forfaitair inkomen in aanmerking wordt genomen en abstractie wordt gemaakt van de reële opbrengst, dient deze laatste voorwaarde mijn inziens met de nodige soepelheid te worden geïnterpreteerd. Het lijkt bijgevolg aannemelijk dat ook*

de betaling van voorafbestaande persoonlijke schulden met eigen middelen in rekening wordt gebracht, ook al wordt de opbrengst later uitbetaald.” Het zou inderdaad al te ver gaan om indien het bewijs wordt geleverd van persoonlijke schulden die dateren van voor de verkoop strikt te vereisen dat deze enkel kunnen in mindering gebracht worden wanneer deze rechtstreeks voldaan werden met de gelden van de afstand. Aldus zouden alle persoonlijke schulden die aangegaan werden voor de afstand en betaald werden tussen de afstand en het ogenblik waarop de gelden daarvan effectief ontvangen worden, buiten het bestek van de regeling vallen. Indien men in afwachting van de ontvangst van de opbrengst van de verkoop eigen middelen aanwendt om voorafbestaande persoonlijke schulden te betalen, dan worden deze schulden impliciet afbetaald met de opbrengst van de verkoop, nu de persoonlijke middelen na ontvangst van de opbrengst van de verkoop opnieuw aangevuld worden.

Vervolgens zal het “forfaitair inkomen” dat uiteindelijk als bestaansmiddel in aanmerking moet genomen worden uit hoofde van deze afstanden, vastgesteld worden door op de verkoopwaarde (verminderd met de eventuele persoonlijke schulden) “de bij artikel 24 beoogde berekeningsmodaliteiten toe te passen” (art. 32 §1, laatste lid KB IGO). De berekeningsmodaliteiten die bepaald worden in art. 24 van het KB IGO zijn de volgende: er wordt rekening gehouden met 4% van de schijf gelegen tussen 6.200 euro en 18.600 euro en met 10% van de boven die schijf gelegen bedragen. Met het gedeelte van de uiteindelijke verkoopwaarde dat lager ligt dan 6.200 euro wordt dus geen rekening gehouden om het forfaitair inkomen uit hoofde van de afstand van onroerende goederen te bepalen.

3.3

Zoals hoger reeds werd aangegeven, is de eerst mogelijke aanvangsdatum waarop de heer D recht kan hebben op een IGO 1 januari 2020. Dit betekent dat bij de becijfering van de IGO waarop hij desgevallend recht heeft vanaf die datum, rekening moet gehouden worden met alle afstanden van onroerende goederen in de loop van de 10 jaar voorafgaand aan die datum, dit wil zeggen in de periode van 1 januari 2010 tot en met 1 januari 2020.

Het staat niet ter discussie dat de heer D in die periode als mede-eigenaar tweemaal onroerende goederen verkocht heeft:

- Er vonden 4 verkopen van onroerende goederen plaats op 21 juni 2010;
- Vervolgens werd er nogmaals een onroerend goed verkocht op 13 oktober 2011.

In eerste instantie moet bepaald worden wat de verkoopwaarde van deze onroerende goederen was op het tijdstip van de afstand (art. 32 KB IGO):

- **21 juni 2010:**

Uit de stukken blijkt dat de 4 onroerende goederen op 21 juni 2010 verkocht werden voor een totale prijs van 530.000,00 euro (150.000,00 euro + 150.000,00 euro +

140.000,00 euro + 90.000,00 euro) (zie “bewijs 1” in stuk 11 van de FPD waarin als verkoopprijs 530.000,00 euro vermeld wordt).

Het aandeel van de heer D in de onroerende goederen die verkocht werden, bedroeg 1/10^{de} naakte eigendom volgens de FPD (zie ook document afkomstig van de FOD FINANCIËN – Algemene administratie van de patrimoniumdocumentatie, voorlaatste blad in stuk 18 van de FPD).

Art. 32 §3 KB IGO bepaalt dat “Bij afstand van vruchtgebruik wordt de waarde daarvan vastgesteld op 40% van de waarde in volle eigendom”. Daaruit volgt, zoals de FPD eveneens onderschrijft in zijn conclusie (zie p. 3 onderaan), dat de waarde van de naakte eigendom moet vastgesteld worden op 60% van de waarde in volle eigendom.

Aldus bedraagt de verkoopwaarde van deze 4 onroerende goederen voor wat betreft de berekening van de IGO van de heer D 31.800,00 euro (530.000,00 euro * 60% * 1/10).

- **13 oktober 2011:**

Uit de stukken blijkt dat het onroerend goed op 13 oktober 2011 verkocht werd voor de prijs van 420.000,00 euro.

Het aandeel van de heer D in dit onroerend goed bedroeg opnieuw 1/10^{de} naakte eigendom volgens de FPD (zie ook document afkomstig van de FOD FINANCIËN – Algemene administratie van de patrimoniumdocumentatie, voorlaatste blad in stuk 18 van de FPD).

Aldus bedraagt de verkoopwaarde van dit onroerend goed voor wat betreft de berekening van de IGO van de heer D 25.200,00 euro (420.000,00 euro * 60% * 1/10).

Met eventuele schulden van de ouders van de heer D kan geen rekening gehouden worden om de verkoopwaarde van dit onroerend goed te verlagen. Het onroerend goed werd verkocht voor de prijs van 420.000,00 euro (zie “Bewijs 11”/stuk “12” in de door de heer D neergelegde stukken (gele map)). Uit niets blijkt dat deze prijs niet in overeenstemming is met de werkelijke verkoopwaarde van het onroerend goed.

3.4

Aangezien het ging om de verkoop van onroerende goederen (“afstand onder bezwarende titel”) mogen op deze verkoopwaardes persoonlijke schulden van de heer D in mindering gebracht worden onder de voorwaarden zoals die hoger werden uiteengezet (art. 33 KB

IGO). Aangezien het gaat om verkopen op 2 verschillende data moet daarbij het volgende voor ogen gehouden worden:

- Van de verkoopwaarde die de verkopen op 21 juni 2010 betreft, kunnen enkel de persoonlijke schulden afgetrokken worden die werden aangegaan vóór 21 juni 2010 en die vervolgens werden terugbetaald op of na 21 juni 2010;
- Van de verkoopwaarde die de verkoop op 13 oktober 2011 betreft, kunnen enkel de persoonlijke schulden afgetrokken worden die werden aangegaan vóór 13 oktober 2011 en die vervolgens werden terugbetaald op of na 13 oktober 2011. Schulden die terugbetaald werden vóór 13 oktober 2011 kunnen niet van deze verkoopwaarde in mindering gebracht worden daar onmogelijk kan aangenomen worden dat deze (zelfs impliciet) betaald werden met de opbrengst van de verkoop van 13 oktober 2011.

3.5

Voor wat betreft de verkopen die plaatsvonden op **21 juni 2010** neemt de FPD als persoonlijke schulden die werden aangegaan voor 21 juni 2010 en die vervolgens werden terugbetaald met de opbrengst van de verkopen op 21 juni 2010 een bedrag van 37.270,32 euro in aanmerking (zie toelichting in de e-mail die de raadsman van de FPD op 1 maart 2023 richtte aan de heer D en aan mevrouw de Advocaat-generaal, stuk nr. 17 van het rechtsplegingsdossier). De FPD verwijst daartoe naar het arrest van dit arbeidshof van 18 januari 2018 (AR 2016/AB/1044) en de persoonlijke schulden die in dat arrest werden aangenomen voor een bedrag van 36.725,92 euro (het betrof een zaak tussen de heer D en het OCMW Tervuren omtrent de toepassing van een gelijkaardige bepaling (art. 30 RMI-besluit) voor wat betreft de berekening van het leefloon in verband met dezelfde verkopen). Daarnaast neemt de FPD bijkomend nog een bedrag van 544,40 euro aan naar aanleiding van stukken die de heer D aan de FPD had bezorgd in januari 2020 (= 9.073,33 euro (= kosten verkoop, kosten vereffening-verdeling, schulden van de nalatenschap van mevrouw Cristens) * 60% * 1/10).

Door op de verkoopwaarde van de verkopen die plaatsvonden op 21 juni 2010 een bedrag van 37.270,32 euro in aanmerking te nemen uit hoofde van persoonlijke schulden, wordt deze verkoopwaarde (31.800,00 euro) volledig geneutraliseerd. Deze zal dus geen invloed meer hebben voor wat betreft de berekening van het IGO.

Het arbeidshof merkt daarbij op dat het saldo van 5.470,32 euro (37.270,32 euro – 31.800,00 euro) onmogelijk kan verrekend worden op de verkoopwaarde van de verkoop die plaatsvond op 13 oktober 2011. Aangezien het hier gaan om schulden waarvan reeds definitief werd aangenomen dat deze betaald werden met de opbrengst van de verkopen van 21 juni 2010, kan onmogelijk voldaan worden aan de 3^{de} voorwaarde die in art. 33 KB IGO gesteld wordt, nl. dat de schulden werden voldaan met de opbrengst van de afstand die plaatsvond op 13 oktober 2011.

3.6

Voor wat betreft de verkoop die plaatsvond op **13 oktober 2011** is de FPD van oordeel dat er geen persoonlijke schulden zijn die in mindering gebracht kunnen worden.

Zoals hoger reeds werd uiteengezet, kunnen op de verkoopwaarde van 25.200,00 euro evenwel schulden in mindering gebracht worden in de mate dat de heer D het bewijs levert van (1) het bestaan van persoonlijke schulden, (2) die dateren van vóór 13 oktober 2011 en (3) die voldaan werden op of na 13 oktober 2011.

Het arbeidshof heeft de verschillende stukken die in de loop van deze beroepsprocedure werden bijgebracht, bestudeerd en besluit daaruit dat de volgende schulden in aanmerking genomen kunnen worden:

(1) Schuld aan het advocatenkantoor Devlies & Tillemans voor een bedrag van 1.105,00 euro

De ereloonstaat die door het advocatenkantoor Devlies & Tillemans werd opgesteld op 2 augustus 2011 (dus ontegensprekelijk voorafgaand aan de verkoop op 13 oktober 2011) betreft een bedrag van 1.723,60 euro dat verschuldigd is door de heer D (zie “bewijs 5” van de heer D in het stuk 11 van de FPD).

Uit het betalingsoverzicht dat door dit advocatenkantoor werd opgesteld, blijkt dat het kantoor in de periode gaande van 13 oktober 2011 tot en met 3 april 2013 in totaal van de heer D de betaling mocht ontvangen van een bedrag van 1.105,00 euro (zie het bewijs “4” in de “syntheseconclusies” die door de heer D werden neergelegd op 15 februari 2023, stuk nr. 15 rechtsplegingsdossier).

Met de betaling die plaatsvond op 19 november 2010 (375,00 euro) kan hier geen rekening gehouden worden aangezien deze plaatsvond vóór de verkoop op 13 oktober 2011. Ten overvloede merkt het arbeidshof op dat het ook geen zin heeft om dit bedrag nog bijkomend in aanmerking te nemen voor wat betreft de verkopen van 21 juni 2010 daar de verkoopwaarde van deze verkopen reeds volledig geneutraliseerd is (zie hoger).

(2) Belastingsschulden voor een bedrag van 1.511,86

De financiële staat die op 22 april 2011 werd opgemaakt (dus ontegensprekelijk voorafgaand aan de verkoop op 13 oktober 2011, zie het bewijs “5” in de “syntheseconclusies” die door de heer D werden neergelegd op 15 februari 2023, stuk nr. 15 rechtsplegingsdossier) vermeldt achterstallige onroerende voorheffing verschuldigd door de heer D voor de jaren 2008, 2009 en 2010 voor een totaalbedrag van 1.187,66 euro.

Uit het vonnis van de 6^{de} fiscale kamer van de rechtbank van eerste aanleg Gent van 12 februari 2013 blijkt bovendien dat er ook betwisting is omtrent de volgende aanslagen inzake onroerende voorheffing die door de heer D verschuldigd zijn: 2006 (293,98 euro, kohier uitvoerbaar verklaard op 27 maart 2008) en 2007 (834,92 euro, kohier uitvoerbaar verklaard op 29 mei 2007) (dus opnieuw ontegensprekelijk voorafgaand aan de verkoop van 13 oktober 2011).

Uit de rekeninguittreksels die daarnaast door de heer D worden bijgebracht, blijkt:

- Op 13 oktober 2011 een betaling van 100,00 euro aan de Vlaamse Belastingdienst (zie onderaan de eerste pagina van bewijs “5” in de “syntheseconclusies” die door de heer D werden neergelegd op 15 februari 2023, stuk nr. 15 rechtsplegingsdossier).

Met de overige betalingen aan de Vlaamse Belastingdienst die op deze eerste pagina van bewijs “5” vermeld worden, kan geen rekening gehouden worden omdat deze betalingen dateren van vóór 13 oktober 2011 en deze dus onmogelijk betaald kunnen zijn geweest met de opbrengst van de verkoop die plaatsvond op 13 oktober 2011. Ten overvloede merkt het arbeidshof op dat het ook geen zin heeft om deze betalingen nog bijkomend in aanmerking te nemen voor wat betreft de verkopen van 21 juni 2010 daar de verkoopwaarde van deze verkopen reeds volledig geneutraliseerd is (zie hoger).

- In de periode van 7 maart 2013 tot en met 8 oktober 2013 vonden betalingen plaats aan de Vlaamse Belastingdienst voor een totaalbedrag van 1.411,86 euro (zie laatste pagina van het hierboven reeds aangehaald bewijs “5”).

Aldus kan rekening gehouden worden met de betaling van persoonlijke schulden uit hoofde van belastingen voor een bedrag van 1.511,86 euro.

Met andere schulden kan geen rekening gehouden worden, hetzij omdat ze slechts ontstaan zijn na 13 oktober 2011 en dus niet dateren van vóór de verkoop op 13 oktober 2011, hetzij omdat ze voldaan werden voor 13 oktober 2011 en er zodoende onmogelijk kan aangenomen worden dat zij (impliciet) betaald werden met de opbrengst van de verkoop op 13 oktober 2011, hetzij omdat ze niet afdoende bewezen worden. Zo bijvoorbeeld:

- De kosten verbonden aan de Comfort Card die betaald werden op 7 juli 2010, 7 augustus 2010, 7 september 2010 en 7 oktober 2010. Aangezien het gaat om betalingen van vóór 13 oktober 2011 kan hiermee geen rekening gehouden worden voor wat betreft de verkoop die plaatsvond op 13 oktober 2011. Evenmin dienen deze kosten bijkomend in aanmerking genomen te worden voor wat betreft de verkopen die plaatsvonden op 21 juni 2010 daar deze verkopen voor wat betreft de

berekening van het IGO reeds volledig geneutraliseerd werden en het sowieso gaat om schulden die ontstaan zijn na deze verkopen op 21 juni 2010.

- In verband met eventuele schulden aan Argenta is het zo dat in het arrest van dit arbeidshof van 18 januari 2018 voor wat betreft de verkopen die plaatsvonden op 21 juni 2010 rekening gehouden werd met de aanzuivering van het kaskrediet bij Argenta met de opbrengsten van die verkoop voor een bedrag van 21.427,10 euro met het bedrag van 75.981,55 euro dat op 15 oktober 2010 gestort werd. Er liggen geen stukken voor met betrekking tot een nog openstaande schuld die dateert van na die datum en vóór 13 oktober 2011 en waarmee desgevallend nog rekening gehouden zou kunnen worden in het kader van de verkoop die plaatsvond op 13 oktober 2011. De stukken die de heer D in het kader van deze beroepsprocedure bijbracht betreffen de jaren 2014 (“bewijs F” en “stuk 3” in het stuk 11 van de FPD), 2015 (zie “bewijs G” in het stuk 11 van de FPD) en 2016 (zie stuk 3 (“bewijs 12”/”bewijs C1”) in de door de heer D neergelegde stukken (gele map)).
- De vader van de heer D overleed slechts op 6 februari 2013 (zie stuk “12”/”bewijs 11” in de door de heer D neergelegde stukken (gele map)). De erfbelasting voor het aanslagjaar 2013 werd ingekohierd op 12 februari 2018 (zie “bewijs 7” in stuk 11 van de FPD). Dit zijn ontegensprekelijk schulden die ontstaan zijn na de verkoop die plaatsvond op 13 oktober 2011. Er kan dus met deze schulden en hun eventuele betaling geen rekening worden gehouden. Ook met andere kosten die naar aanleiding van dit overlijden ontstaan zijn (bv. notariskosten) kan geen rekening gehouden worden aangezien het overlijden ontegensprekelijk dateert van na de verkoop op 13 oktober 2011.

Aldus moet er voor wat betreft de verkoop die plaatsvond op 13 oktober 2011 op de verkoopwaarde van 25.200,00 euro een bedrag van 2.616,86 euro (1.105,00 euro + 1.511,86 euro) in mindering gebracht worden uit hoofde van “vermindering wegens terugbetaling schuld”.

3.7

Hieruit volgt dat voor de berekening van de IGO op 1 januari 2020 de “waarde van de verkopen na eventuele verminderings” het volgende bedraagt:

- Verkopen op 21 juni 2010:

Datum	Bedrag (EUR)	Recht	Breuk	Waarde (EUR)
21/06/2010	150.000,00	Naakte eigendom	1/10	9.000,00 euro
21/06/2010	150.000,00	Naakte eigendom	1/10	9.000,00 euro
21/06/2010	140.000,00	Naakte eigendom	1/10	8.400,00 euro
21/06/2010	90.000,00	Naakte eigendom	1/10	5.400,00 euro
Waarde van de verkopen				31.800,00 euro

Vermindering wegens terugbetaling schuld	- 37.270,32 euro
Waarde van de verkopen na eventuele verminderingen	= 0,00 euro

- Verkoop op 13 oktober 2011:

Datum	Bedrag (EUR)	Recht	Breuk	Waarde (EUR)
13/10/2011	420.000,00	Naakte eigendom	1/10	25.200,00 euro
Waarde van de verkopen				25.200,00 euro
Vermindering wegens terugbetaling schuld				- 2.616,86 euro
Waarde van de verkopen na eventuele verminderingen				= 22.583,14 euro

3.8

Nu de verkoopwaarde (na eventuele verminderingen) van de onroerende goederen op het tijdstip van de afstand werd vastgesteld, moet in een volgende stap het forfaitair bedrag vastgesteld worden dat als bestaansmiddel in aanmerking genomen zal moeten worden en dit overeenkomstig het reeds hoger aangehaalde art. 32 §1, 2^{de} lid KB IGO:

“Het in het eerste lid bedoelde forfaitair bedrag wordt vastgesteld door op de verkoopwaarde van de goederen op het tijdstip van de afstand de bij artikel 24 beoogde berekeningsmodaliteiten toe te passen.”

Het art. 24 waarnaar verwezen wordt, bepaalt:

“Voor de al dan niet roerende kapitalen wordt, nadat in voorkomend geval de bepalingen van het vorige artikel werden toegepast, rekening gehouden met 4 % van de schijf gelegen tussen 6 200 en 18 600 euro, en met 10 % van de boven die schijf gelegen bedragen.”

Samen met mevrouw de Advocaat-generaal stelt het arbeidshof vast dat in de beslissing van 21 januari 2021 de FPD in een eerste stap de “waarde van de verkopen na eventuele verminderingen” bepaalt, vervolgens in een tweede stap de “totale waarde van de verkopen, schenkingen en roerende kapitalen” bepaalt en tenslotte in een derde stap een berekening uitvoert van “de bestaansmiddelen die voortkomen uit afstand en roerende kapitalen” (zie p. 8 van deze beslissing). In deze derde stap wordt op het geheel van de “bestaansmiddelen die voortkomen uit afstand en roerende kapitalen” de berekening per schijf die voorzien wordt in art. 24 KB IGO toegepast.

In haar schriftelijk advies stelt mevrouw de Advocaat-generaal dat de FPD ten onrechte een roerend kapitaal van 1.982,34 euro optelt bij de verkoopwaarde van het onroerend goed en ten onrechte de vrijstellingsregeling slechts toepast op een globaal gemengd bedrag (totaalbedrag van de afstand onroerend goed en roerend kapitaal). Volgens mevrouw de Advocaat-generaal “dienen de berekeningsmodaliteiten ex artikel 24 IGO-besluit rubriek per rubriek te worden toegepast”.

Het arbeidshof sluit zich in deze aan bij het standpunt van mevrouw de Advocaat-generaal.

Zowel het art. 24 als het art. 32 bevinden zich in het “Hoofdstuk III – De berekening van de bestaansmiddelen” van het KB IGO.

Het art. 24 is evenwel ondergebracht onder “Afdeling 1 – De vrijstellingen”, meer specifiek “Onderafdeling 2 – Gedeeltelijk vrijgestelde inkomsten”. In dit art. 24 wordt inderdaad voorzien in een gedeeltelijke vrijstelling van de al dan niet belegde roerende kapitalen: de schijf tot 6.200,00 euro is vrijgesteld, van de schijf gelegen tussen 6.200 en 18.600 euro wordt rekening gehouden met 4% en van de schijf vanaf 18.600 euro wordt rekening gehouden met 10%.

Het art. 32 is daarentegen ondergebracht in “Afdeling 2 – In aanmerking te nemen bestaansmiddelen”, meer specifiek “Onderafdeling 2 – De roerende kapitalen en de afstanden”. Het art. 32 §1 bepaalt de wijze waarop het forfaitair inkomen dat uit hoofde van bestaansmiddel in aanmerking genomen moet worden, becijferd wordt ingeval van afstand van roerende of onroerende goederen (uitvoering van art. 10, 2^{de} lid, 1^o wet IGO), met name door op de verkoopwaarde de “berekenningsmodaliteiten” die beoogd worden bij art. 24 toe te passen. Art. 32 §1, 2^{de} lid betreft louter de becijfering van het concreet bedrag van het forfaitair inkomen. Dat voor die becijfering de berekeningsmodaliteiten van art. 24 moeten worden toegepast, betekent niet dat ingeval de betrokkene eveneens beschikt over roerende kapitalen er sprake van kan zijn alles samen te tellen en op het geheel art. 24 toe te passen. Art. 24 betreft immers enkel de “al dan niet belegde roerende kapitalen”, en dus niet de afstanden van roerende of onroerende goederen.

Ten onrechte meent de FPD een argument te kunnen halen uit art. 25 KB IGO. Dit artikel bepaalt:

“De in het vorige artikel bedoelde vrijstelling wordt, wanneer de aanvrager met de echtgenoot of wettelijk samenwonende dezelfde woonplaats deelt, toegepast op de som van hun roerende kapitalen.”

Dit artikel betreft enkel de situatie waarin de aanvrager van een IGO en zijn/haar partner beiden beschikken over roerende kapitalen, in welk geval de vrijstellingsregeling die voorzien is in art. 24 wordt toegepast op de som van die kapitalen. Hieruit kan niet afgeleid worden dat ook de verkoopwaarde van de afstanden bij de roerende kapitalen moet opgeteld worden en dat vervolgens art. 24 moet toegepast worden op de som. Zoals hoger werd uiteengezet, is niet voorzien dat de verkoopwaarde van de afstanden als dusdanig in aanmerking wordt genomen, maar wel een forfaitair bedrag dat becijferd moet worden aan de hand van de berekeningsmodaliteiten voorzien in art. 24.

Er moet dus een afzonderlijke berekening gemaakt worden voor wat betreft het in aanmerking te nemen roerend kapitaal enerzijds en het forfaitair inkomen uit hoofde van afstanden anderzijds:

- Forfaitair inkomen uit hoofde van afstanden:

Verkoopwaarde 21/06/2010 na eventuele verminderingen:	0,00 euro
Verkoopwaarde 13/10/2011 na eventuele verminderingen:	22.583,14 euro
Totale verkoopwaarde:	22.583,14 euro

Schijf		%	Forfaitair inkomen
Eerste	6.200,00	0	0,00 euro
Tweede	12.400,00	4	496,00 euro
Derde	3.983,14	10	398,31 euro
Totaal	22.583,14 euro		894,31 euro

Voor wat betreft de afstanden moet dus een forfaitair inkomen van 894,31 euro als bestaansmiddelen in rekening worden gebracht.

- Roerend kapitaal

Op de rekeningen van de heer D kon een bedrag van 1.982,34 euro teruggevonden worden.

Schijf		%	Forfaitair inkomen
Eerste	1.982,34	0	0,00 euro
Tweede	0,00	4	0,00 euro
Derde	0,00	10	0,00 euro
Totaal	1.982,34 euro		0,00 euro

Met het roerend kapitaal moet dus geen rekening gehouden worden.

3.9

Het totaal van de in aanmerking te nemen bestaansmiddelen bedraagt aldus:

- 3.216,66 euro (uit onroerende goederen, hieromtrent bestaat geen betwisting)
 - 894,31 euro (uit afstand, zie hierboven)
- = 4.110,97 euro

Hierop geldt een algemene vrijstelling van 1.000,00 euro (geen betwisting), zodat het totaalbedrag dat uit hoofde van bestaansmiddelen in aanmerking genomen moet worden voor de berekening van de IGO **3.110,97** euro bedraagt.

Samengeteld met de pensioenen (7.930,52 euro, geen betwisting), moet dus een bedrag van 11.041,49 euro in mindering gebracht worden van het maximumbedrag van de IGO van 13.581,38 euro per jaar (voor het bedrag: zie p. 5 van de beslissing van 21 januari 2021, stuk 19 FPD). Dit resulteert in een bedrag van **2.539,89 euro per jaar**, hetzij **211,65 euro per maand**, in plaats van 2.079,96 euro per jaar en 173,33 euro per maand zoals vermeld wordt door de FPD in zijn beslissing van 21 januari 2021.

De heer D heeft dus gelijk waar hij stelt dat de FPD de IGO niet correct berekende in de beslissing van 21 januari 2021.

Uit de hierboven bekomen cijfers blijkt evenwel ook dat de heer D aanspraak maakt op te hoge bedragen. Hij becijferde het “jaarlijks bedrag IGO” op 3.434,20 euro, daar waar het arbeidshof uitkomt op 2.539,89 euro per jaar en het “maandelijks bedrag IGO” op 286,18 euro, daar waar het arbeidshof uitkomt op 211,65 euro per maand. Zijn vordering is dus gedeeltelijk gegrond, met name voor de bedragen zoals becijferd door het arbeidshof.

Zoals hoger reeds werd uiteengezet, loopt de betwiste periode van 1 januari 2020 tot en met 31 oktober 2021. Aldus heeft de heer D voor die periode nog recht op **843,04 euro** (= [211,65 euro – 173,33 euro] * 22 maanden) uit hoofde van achterstallige IGO.

OM DEZE REDENEN

BESLIST HET ARBEIDSHOF

De Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werd nageleefd.

Na schriftelijk advies van mevrouw V, Advocaat-generaal, waarop repliek vanwege de beide partijen, oordeelt het arbeidshof op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben wat hierna volgt.

Het hoger beroep van de heer D is ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Het vonnis van de arbeidsrechtbank Leuven van 17 mei 2021 wordt hervormd, uitgezonderd voor wat betreft de beslissing aangaande de kosten van het geding, en opnieuw rechtdoend, hervormt het arbeidshof de beslissing van de FPD van 21 januari 2021 waarin aan de heer D vanaf 1 januari 2020 een IGO van 173,33 euro per maand werd toegekend en zegt het arbeidshof voor recht dat de heer D voor de periode van 1 januari 2020 tot en met 31 oktober 2021 recht heeft op een IGO van 211,65 euro per maand.

De FPD wordt veroordeeld tot betaling van een bedrag van 843,04 euro aan de heer D uit hoofde van achterstallige IGO voor de periode van 1 januari 2020 tot en met 31 oktober 2021.

De FPD wordt op grond van art. 1017, 2^{de} lid Ger.W. veroordeeld tot de kosten van het geding in graad van beroep, zijnde enkel de bijdrage van 22,00 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand.

Aldus gewezen en ondertekend door de 7^{de} kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit :

Annelies GIELEN, raadsheer
Ivo VAN DAMME, raadsheer in sociale zaken, werkgever
Filip LEMBERECHTS, raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider
Bijgestaan door Dirk VAN DEN BROECKE, griffier

Dirk VAN DEN BROECKE Filip LEMBERECHTS Ivo VAN DAMME Annelies GIELEN

en uitgesproken op de buitengewone openbare terechtzitting van 30 augustus 2023 door:

Annelies GIELEN, raadsheer
Dirk VAN DEN BROECKE, griffier

Dirk VAN DEN BROECKE

Annelies GIELEN